

paalagt Sognekommunerne at udrede Halvdelen af Udgifterne ved døvstummes Ophold paa et Døvstummeinstitut, saavel som den dertil knyttede Bestemmelse om Refusion fra Forsørgelses- til Opholdskommuner, hvilke Bestemmelser bleve udstemte her i Tinget. Tilbage bliver kun den af Landstinget indsatte Bestemmelse om, at Udgifterne for Købstædernes Vedkommende skulde repareres paa Amtets Købstæder i Stedet for, som nu, at udredes af hver Købstad for sig. Skønt man vel med nogen Føje turde have ventet, at Folketinget vilde have vedtaget denne af Landstinget indsatte Bestemmelse, som den højterærede Kultusminister erklærede her i Tinget kunde være meget rigtig og forstandig, og som blev vedtagen her i Tinget med stor Majoritet under Tilslutning fra forskellige Sider, finder jeg dog, at det, under Hensyn til Lovforslagets vigtigste Del, nemlig Etableringen af den foreslaaede Forandring ved Døvstummeinstituttet i Fredericia, vil være rigtigt at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, det her har faaet, især da det efter de Udtalelser, som ogsaa i Dag ere fremkomne fra den højterærede Minister, tør forventes, at der i en nær Fremtid, forhaabentlig allerede i næste Samling, vil blive fremsat et Lovforslag angaaende en anden Fordeling af Udgifterne ikke blot til døvstumme, men ogsaa til aandssvage, og øvrige Udgifter, der staa i Klasse med disse, og som nævnes i Fattiglovens § 61 og Lov 20. Marts 1901. Jeg vil haabe, at dette Lovforslag tillige vil komme til at indeholde Bestemmelse om, at Staten tager en Part af de nævnte Udgifter, der nu hvile paa Kommunerne, hvad der forekommer mig at ville være rimeligt og billigt, da disse Udgifter, der for en Del ere til Underhold og Forsørgelse af vedkommende, ere undtagne fra den almindelige Virkning af Fattighjælp. Bemeldte Udgifter, der tidligere ikke havde et saa stort Omfang, ere i de senere Aar stegne ret betydeligt, og der har lydt stærke Røster navnlig fra de Kommuner, der ved Tilfældigheder ere blevne stærkt bebyrdede dermed, med Beklagelser i den Anledning og med Ønsket om, at Staten maatte overtage en Part deraf.

Sonne: Da denne Sag var til 1ste Behandling her i Tinget, udtalte jeg Ønsket om Tilvejebringelsen af en Ordning, som sidestillede Købstadkommunerne med Landkommunerne i Henseende til Udredelsen af Udgifterne ved de trængende Døvstummelevers Undervisning. Det dertil sigtende

Ændringsforslag, som jeg ogsaa var med til at stille, og som ved 2den Behandling blev vedtaget med en betydelig Majoritet, tilfredsstillende da ogsaa mit Ønske i saa Henseende ved at lade samtlige Købstadkommuner inden for den enkelte Amtskreds være fælles om at udrede de paagældende Udgifter. Det er derfor med megen Beklagelse, jeg ser, at dette Lovforslag nu vender tilbage fra det andet Ting berøvet enhver Bestemmelse om Kommunernes Forhold til Udredelsen af de paagældende Udgifter, hvoraf altsaa følger, at den hidtilværende Ordning vil blive opretholdt baade for Købstadkommunernes og for Landkommunernes Vedkommende. For Landkommunernes Vedkommende er jo imidlertid den nu bestaaende Ordning netop den, som tilsigtedes opretholdt med den her vedtagne Ændring, og for saa vidt man alene fæster Opmærksomheden paa Landkommunernes Interesser i denne Sag, er der altsaa ingen Anledning til at tage sig den Skæbne nær, som er bleven Lovforslaget til Del i det andet Ting. Ganske anderledes stiller Sagen sig, naar man ser den under Købstadkommunernes Synsvinkel, thi den for dem nu bestaaende Ordning, der overlader den mere eller mindre tilfældige Opholdskommune at være ene om at udrede samtlige Udgifter, turde være at betragte som saa irrational og uretfærdig som muligt, idet den navnlig for de mindre Købstadkommuner kan fremkalde meget tyngende Byrder paa Budgettet. Naar jeg imidlertid ikke desto mindre i Overensstemmelse med det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) skønner, at den foreliggende Situation maa opfordre Tinget til at akkviescere ved Lovforslaget, som det nu foreligger, saa er mit væsentligste Motiv i saa Henseende dette, at den ærede Kultusminister atter ved sine Udtalelser i Dag har kunnet stille i Udsigt, at den Side af Sagen, der henhører under Indenrigsministerens Ressort, formentlig i en nærmere Fremtid vil kunne finde sin Løsning ved Fremsettelsen af et særligt Lovforslag, der da formentlig ogsaa vil komme til at omhandle andre herhen hørende Forhold. Jeg sætter megen Pris paa den gode Udsigt, der derved aabnes til en tilfredsstillende Ordning, ogsaa for Købstadkommunernes Vedkommende, og den Omstændighed, at den ærede Kultusminister ved Sagens Behandling her i Tinget har karakteriseret det her vedtagne Ændringsforslag som i Realiteten meget forstandigt og rigtigt, i Forbindelse med den almindelige Tilslutning, dette Ændrings-